

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 14. lutego 1917.

Treść: *M* 57. Rozporządzenie celem wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. stycznia 1917, w sprawie zaprowadzenia monopolu sztucznych środków słodzących.

57.

Rozporządzenie Ministra skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 12. lutego 1917

celem wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 37, w sprawie zaprowadzenia monopolu sztucznych środków słodzących.

Na zasadzie § 8. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 37, w sprawie zaprowadzenia monopolu sztucznych środków słodzących, wydaje się następujące zarządzenia wykonawcze:

§ 1.

Pojęcie i zakres monopolu sztucznych środków słodzących.

Za sztuczne środki słodzące po myśli rozporządzenia cesarskiego uważa się nie tylko preparaty otrzymane drogą syntezy, które ze względu na swój skład chemiczny nie należą do grupy węglowodanów, lecz także wszystkie inne przetwory chemiczne, które posiadają większą siłę słodzącą, aniżeli czysty cukier burakowy (trzcinowy). Należy tutaj w szczególności sacharyna, to jest bezwodnik kwasu ortosulfamin-benzoosowego albo sulfinit kwasu benzoosowego i jego sole, sukrol i dulcyn, to jest karbamiit parafenetolu, glucyn, to jest sól sodowa kwasów sulfonowych tryacynu itd.

Na traktowanie pewnego artykułu jako sztuczny środek słodzący niema to żadnego wpływu, w jakim stopniu czystości artykuł ten się znajduje, do monopolu należą przeto także półfabrykaty, produkty uboczne i pozostałości, zawierające środki słodzące, o ile artykuły te mają większą siłę słodzącą, aniżeli czysty cukier burakowy (trzcinowy).

Przedmiotem monopolu środków słodzących są również wszelkie artykuły, zaprawione sztucznymi środkami, o ile ich siła słodząca jest wyższa, aniżeli czystego cukru burakowego (trzcinowego), jak na przykład tabletki ze środkami słodzącymi, zaprawione dwuwęglanem sody, zaś nie są przedmiotem tego monopolu towary, które mimo że zawierają dodatki sztucznych środków słodzących, nie mają tej siły słodzącej, jaką posiada czysty cukier burakowy (trzcinowy).

Stwierdzenie siły słodzącej w porównaniu ze siłą słodzącą czystego cukru burakowego (trzcinowego) skutecznie należy według pouczenia, zawartego w załączniku A.

Załącznik A.

Wykazanie sztucznych środków słodzących w osłodzonych nimi towarach należy przedsięwziąć według załącznika B.

Załącznik B.

Na zasadzie upoważnienia, udzielonego w § 1., ustęp 2. rozporządzenia cesarskiego, zarządza się, że postanowienia rozporządzenia cesarskiego mają być stosowane w pełnym zakresie do niemających słodkiego smaku kwasów ortosulfamin-benzoosowych (zobacz załącznik C₁), tudzież do ich estrów, nie mających również słodkiego smaku (zobacz załącznik C₂) i do ortosulfamidu toluolowego (zobacz załącznik C₃).

Załącznik C₁.Załącznik C₂.Załącznik C₃.

§ 2.

Udzielanie zezwolenia na wyrób i dalsze przyrządzanie sztucznych środków słodzących.

Ministerstwo skarbu może prawo do wyrobu albo do dalszego przyrządzania sztucznych środków słodzących przyznać według swobodnego uznania przedsiębiorcom prywatnym, przestrzegając warunków i ostrożności, jakie dla ochrony skarbu państwa są potrzebne.

Warunki i ostrożności, których należy przestrzegać, będą ustanowione w każdym przypadku z osobna a to z uwzględnieniem sposobu technicznego postępowania tudzież miejscowych i innych stosunków.

Do przedsiębiorstw tutejszokrajowych, które przed wejściem rozporządzenia cesarskiego w życie zajmowały się już wyrobem lub dalszem przyrządzaniem sztucznych środków słodzących na podstawie zezwolenia udzielonego po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. października 1907, Dz. u. p. Nr. 235, mają postanowienia rozporządzenia cesarskiego pełne zastosowanie.

Jeżeli tedy przedsiębiorstwa te chcą także nadal zajmować się wyrobem i dalszem przyrządzaniem sztucznych środków słodzących, muszą one wyjednać sobie na nowo przewidziane w poprzednim ustępie zezwolenie stosownie do poniżej wymienionych postanowień.

Kto stara się o przyznanie mu prawa do wyrobu lub dalszego przyrządzania sztucznych środków słodzących, ma swoją odnośną prośbę wnieść w dwóch egzemplarzach do Ministerstwa skarbu.

Dla pierwszego nadania należy podania te wnieść w ciągu dni 14 od chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

W podaniu należy wymienić, jaki rodzaj sztucznych środków słodzących względnie jakie dalsze przyprawy mają być wyrabiane. Należy przytem opisać odnośne postępowanie techniczne, podając materiały surowe, jakie będą używane, oraz podać zamierzone codzienne trwanie ruchu według godzin dnia i nocy tudzież ilość, jaka ma być wyrobiona. Należy również przedłożyć znaki fabryczne i wymienić odpowiedzialnego kierownika ruchu oraz jego zastępcę. Jeżeli przedsiębiorca osobiście ruchem nie kieruje, winien on w podaniu przyjąć bezwarunkową odpowiedzialność za karty pieniężne, nałożone na kierownika ruchu oraz jego zastępcę z powodu przekroczenia przepisów o monopolu środków słodzących. Wreszcie należy podać, czy i jakie inne gałęzie produkcji mają być w fabryce uprawiane.

Do podania należy dołączyć w dwóch egzemplarzach:

1. dokładny opis wraz z planem fabryki i ubikacji składowych, oraz połączenia ubikacji fabrycznych między sobą i na zewnątrz tudzież wejść do nich. Należy również podać sposób zabezpieczenia okien i drzwi;

2. spis wszystkich znajdujących się w wyrobni urządzeń fabrycznych z odpowiednią uwagą, do jakiego celu mają one być używane.

Odnośne zezwolenia będą udzielane tylko na pewien czas i tylko pod warunkiem stałej kontroli ruchu przez urzędy skarbowe. W zezwoleniach tych będą zawarte także bliższe postanowienia, w jaki sposób będzie wykonywany przez urząd skarbowy nadzór nad wyrobem i dalszem przyrządzaniem oraz nad prowadzeniem ksiąg, w końcu nad magazynowaniem wyrobów, półfabrykatów, materiałów pierwotnych i pozostałości. Również będą wydane odpowiednie zarządzenia co do kosztów przypadających do ponoszenia przez przedsiębiorstwo. Na przedsiębiorstwo można nałożyć także obowiązek do dostarczania pomieszczenia dla stałych organów nadzorczych, tudzież do zezwolenia na używanie laboratorium fabrycznego celem przedsiębrania badań urzędowych.

Zezwolenie, udzielone po myśli pierwszego ustępu tego paragrafu można odebrać za odszkodowaniem w każdej chwili, zaś bez odszkodowania w razie popełnienia nadużycia, jakoteż wówczas, jeżeli przepisane warunki już nie istnieją.

§ 3.

Wyrobnia i prowadzenie ruchu.

Nie uwłaczając innym ustawowym i administracyjnym przepisom, które mają być przestrzegane, podlegają wyrobnie i urządzenia fabryczne, służące do wyrobu lub dalszego przyrządzania sztucznych środków słodzących, jak również odnośne ubikacje składowe zatwierdzeniu przez władze skarbowe.

Do wyrobni zalicza się:

1. ubikacje, w których odbywa się wyrób lub dalsze przyrządzanie sztucznych środków słodzących;

2. ubikacje, w których przechowuje się należące do fabrykacji materiały lub uzyskane z nich wyroby;

3. wszelkie inne budynki, należące do fabryki, jeżeli one pozostają w bezpośredniej łączności z jedną z ubikacji, wymienionych pod 1. lub 2. Za taką bezpośrednią łączność należy uważać także dostęp z jednego wspólnego podwórza.

Zastrzeżonego dla władz skarbowych zatwierdzenia wyrobni, urządzeń fabrycznych i ubikacji

składowych udziela Ministerstwo skarbu. Odośne wnioski należy przedłożyć na podstawie stwierdzenia stanu rzeczy, przedsiębranego przez władzę skarbową pierwszej instancyi.

Wyrób lub dalsze przyrządzanie sztucznych środków słodzących wolno rozpocząć dopiero po udzieleniu tego zatwierdzenia i tylko za poprzednim doniesieniem, wystosowanym do władzy skarbowej pierwszej instancyi, zaś nie wolno rozpocząć ruchu przed chwilą, którą Ministerstwo skarbu wskutek tego doniesienia oznaczy.

O rozpoczęciu technicznego postępowania należy donieść za każdym razem zawczasu powołanym do nadzoru organom skarbowym.

O każdej przerwie ruchu należy donieść władzy skarbowej pierwszej instancyi w ciągu 24 godzin, zaś o podjęciu na nowo postępowania technicznego conajmniej na ośm dni naprzód.

Dotkowe zmiany w stwierdzonym stanie wyrobni i urządzeń fabrycznych wymagają poprzedniego zatwierdzenia Ministerstwa skarbu.

O zmianach, dotyczących osoby kierownika ruchu, jego zastępcy lub innych osób, do których zgłaszania przedsiębiorstwo jest obowiązane, ma ono donieść pisemnie w ciągu 24 godzin powołanym do nadzoru nad przedsiębiorstwem organom skarbowym, tudzież władzy skarbowej pierwszej instancyi.

Jeżeli przedsiębiorstwo ruch zastanowi, to ma ono donieść o tem na piśmie władzy skarbowej pierwszej instancyi; jak długo znajdują się jeszcze w fabryce materiały surowe, służące do wyrobu środków słodzących, półfabrykaty, gotowe produkty albo pozostałości z wyrobu sztucznych środków słodzących, tak długo też zastanowiona fabryka pozostaje pod kontrolą skarbową. Urządzenia fabryczne, używane do wyrobu sztucznych środków słodzących, można nadto wyłączyć od tego użycia przez nałożenie urzędowego zamknięcia. Używać je do innych celów można tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

Postanowienia poprzedniego ustępu mają zastosowanie także do istniejących już przedsiębiorstw tak długo, jak długo one nie uzyskały prawa do wyrobu lub dalszego przyrządzania sztucznych środków słodzących po myśli § 2. tego rozporządzenia.

§ 4.

Pozbywanie sztucznych środków słodzących z wyrobni i prowadzenie ksiąg o produkcji takich środków.

Uprawnionym do wyrobu i przyrządzania sztucznych środków słodzących wolno wyrobione lub przyrządzone sztuczne środki słodzące wprowadzać w obrót tylko według wskazówek względnie

za zezwoleniem Ministerstwa skarbu albo wywozić poza linię celną pod kontrolą za zezwoleniem władz skarbowych.

Prowadzenie ksiąg o wyrobie i dalszem przyrządzaniu sztucznych środków słodzących, do czego przedsiębiorstwo jest obowiązane po myśli przedostatniego ustępu § 2. niniejszego rozporządzenia, ma na tem polegać, że przedsiębiorstwo będzie obciążane według ustanowionego klucza wydatności odpowiednią ilością sztucznych środków słodzących za te materiały pierwotne, które zostały we fabryce złożone i jemu do przerobienia oddane, a to w koncie w sprawie produkcji i zbytu, prowadzonym przez organa nadzorcze.

Do tego konta należy wpisywać także te ilości sztucznych środków słodzących, które zostały z fabryki w przepisany sposób wywiezione.

Organa nadzorcze mają prowadzić nadto księgę składową co do znajdujących się we fabryce zapasów gotowych środków słodzących, do której przy sposobności badania stanu rzeczy mają być wpisywane na podstawie złożonego przez stronę oświadczenia także znajdujące się we fabryce ilości półfabrykatów, produktów ubocznych i pozostałości, a to według wartości zawartych w nich słodyczy.

Przy peryodycznych, jakoteż przy niespodzianie przeprowadzanych badaniach stanu rzeczy należy badać, czy zapisane w księdze zapasy materiałów pierwotnych zgodne są z rzeczywistością, następnie czy ilość zapisanych na dobro środków słodzących zgadza się ze sumą odpisanych ilości i zasobów księgi składowej; z wykazanych półfabrykatów, produktów ubocznych i pozostałości należy pobrać próbki i przesać je do c. k. rolniczo-chemicznej stacji doświadczalnej w Wiedniu celem zbadania podanej przez przedsiębiorstwo wartości zawartej w nich słodyczy.

Jeżeli przy badaniu stanu rzeczy, względnie przy zbadaniu wspomnianych powyżej próbek zostanie stwierdzony ubytek, natenczas należy natychmiast ściągnąć należytość licencyjną (§ 8. tego rozporządzenia), a to bez ujmy dla ewentualnego podjęcia postępowania dochodowo-karnego.

O każdym wywiezieniu wyprodukowanych lub przyrządzonych środków słodzących, jakoteż należących do monopolu półfabrykatów, produktów ubocznych i pozostałości należy donieść powołanym do nadzoru nad przedsiębiorstwem organom skarbowym we formie, ustanowionej przez władzę skarbową, i nie wolno dokonać wywozu przed przeprowadzeniem czynności urzędowej, która obejmować ma w szczególności także stwierdzenie jakości i ilości sztucznych środków słodzących, które mają być wywiezione.

Do wywozu wspomnianych środków poza linię celną, skutecznego za zezwoleniem władz skarbowych, mają zastosowanie postanowienia

o towarach, których eksport musi być wykazany; przekazania do wychodowego urzędu celnego dokonują organa skarbowe, powołane do nadzoru nad wyrobnią.

Podobnego postępowania należy przestrzegać przy wysyłce wspomnianych środków do krajów korony św. Szczepana, względnie do Bośni i Hercegowiny z tą zmianą, że przekazanie odbywa się pod adresem tych organów skarbowych, które Ministerstwo skarbu wymieni w odnośnem zezwoleniu.

§ 5.

Sprzedaż.

I. Upoważnienie do sprzedaży.

Upoważnienie do sprzedaży uprawnia tylko do przechowywania w nieotwartych opakowaniach monopolowych tych środków słodzących, które zostały sprowadzone przez miejsca oznaczone przez zarząd skarbowy, oraz do sprzedawania tych środków po ustanowionych cenach monopolowych.

Do sprzedaży sztucznych środków słodzących są uprawnione tylko te osoby, które posiadają do tego upoważnienie, odpowiadające podanym poniżej postanowieniom.

Sprzedawcy sztucznych środków słodzących mogą być upoważnieni do sprzedaży hurtownej albo do sprzedaży detalicznej.

a) Pod sprzedażą hurtowną należy rozumieć sprzedaż sztucznych środków słodzących upoważnionym na obszarze obowiązywania cesarskiego rozporządzenia kupcom detalicznym (lit. b) tudzież przedsiębiorstwom przemysłowym, którym wolno używać sztucznych środków słodzących, pobieranych po cenach monopolowych.

Kupcom hurtownym wolno dostarczać sztucznych środków słodzących tylko wymienionym im przez władzę skarbową kupcom detalicznym i przedsiębiorstwom przemysłowym i są oni obowiązani, ich zamówienia wykonywać bezwzględnie.

Licencye na sprzedaż hurtowną udziela Ministerstwo skarbu w miarę potrzeby na pewien oznaczony czas i tylko takim własnowolnym obywatelom austriackim, którzy mogą przeznaczyć odpowiednie ubikacje do sprzedaży i przechowywania sztucznych środków słodzących. O udzieleniu takich licencji zostaną zawiadomione władze skarbowe pierwszej instancji.

Wykluczone od uzyskania takiej licencji są osoby, do których majątku otwarto konkurs, które z powodu zbrodni albo z powodu przekroczenia, popełnionego z chęci zysku albo za handei pokątny lub za ciężkie przekroczenie dochodów skarbowych zostały prawomocnie zasądzone.

Starający się o upoważnienie do sprzedaży hurtownej mają wnieść do Ministerstwa skarbu swoje podania (wzór załącznika D_1), Załącznik D_1 podlegające należytości stempłowej w kwocie 3 koron.

W tem podaniu należy dostarczyć wspomnianych powyżej dowodów oraz podać, w jakiej miejscowości uprawnienie ma być wykonywane, jakie najwyższe ilości środków słodzących, oddzielnie według poszczególnych w taryfie sprzedaży naprowadzonych gatunków, mają być sprzedawane i które ubikacje mają być przeznaczone do sprzedaży i przechowywania.

Licencye, które w tym względzie będą wygotowane (wzór załącznika D_2), podlegają Załącznik D_2 należytości stempłowej w kwocie 3 K.

Upoważnienie do sprzedaży dla kupców hurtownych uzasadnia jedynie prawo osobiste, które wedle okoliczności może być przez udzielającą władzę cofnięte a także przez uprawnionego złożone, nie może być jednak dziedziczne ani zastawiane, ani w jakikolwiek inny sposób odpłatnie lub bezpłatnie na kogo innego przeniesione.

Dokument licencyjny należy przechowywać w ubikacji, przeznaczonej do sprzedaży.

b) Upoważnienie do sprzedaży detalicznej, pod którą rozumieć należy wydawanie sztucznych środków słodzących bezpośrednio do rąk konsumentów, będzie nadawane tylko aptekom (publicznym, zakładowym lub domowym). Ministerstwo skarbu może w razie potrzeby udzielić wyjątkowo upoważnienia do sprzedaży detalicznej innym przemysłowcom.

Odpowiedzialni kierownicy aptek mają władzy skarbowej pierwszej instancji zgłosić podjęcie sprzedaży detalicznej sztucznych środków słodzących i przytem podać, w jakiej aptece życzą sobie wykonywać uprawnienie, jakie najwyższe ilości środków słodzących (oddzielnie według poszczególnych, wymienionych w taryfie sprzedaży gatunków) zamierzają sprzedawać i z jakich źródeł je pobierać, tudzież które ubikacje mają być przeznaczone do sprzedaży i przechowywania (wzór załącznik E_1).

Załącznik E_1 .

Władza skarbowa pierwszej instancji wyda odnośnemu kierownikowi apteki potwierdzenie o dokonaniu tego zgłoszenia (wzór załącznik E_2) i poda do jego wiadomości źródło (punkt I a), z którego ma pobierać.

Załącznik E_2 .

Odpis tego potwierdzenia należy udzielić Ministerstwu skarbu, odnośnemu źródłu poboru i właściwemu kierownictwu okręgu kontrolnego straży skarbowej.

O skuteczniejszych doniesieniach będzie władza skarbowa pierwszej instancji prowadziła zapiski.

Kupcy detaliczni mają władzę skarbowej pierwszej instancji donieść na 14 dni naprzód o każdej zamierzonej zmianie wymienionego źródła poboru. Władzy skarbowej pierwszej instancji należy donieść również o zmianie odpowiedzialnego kierownika apteki.

Aptekarze podlegają co do sprzedaży środków słodzących nie tylko postanowieniom ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 z roku 1907, o uregulowaniu aptekarstwa, lecz także następującym postanowieniom, o ile one nie są wyraźnie oznaczone jako takie, które mają zastosowanie tylko do kupców hurtownych.

Upoważnienie do sprzedaży detalicznej nie wyklucza równoczesnego nabycia upoważnienia do sprzedaży hurtownej.

Zarówno na kupców hurtownych, jak i na kupców detalicznych może zarząd skarbowy nałożyć obowiązek do trzymania na sprzedaż niektórych rodzajów i opakowań sztucznych środków słodzących w pewnych najwyższych i najniższych ilościach.

Przeciw decyzji władzy skarbowej pierwszej instancji co do tego, jakie najwyższe względnie najniższe ilości sztucznych środków słodzących mają kupcy detaliczni trzymać na sprzedaż, jest dopuszczalny rekurs do Ministerstwa skarbu.

Tak hurtownicy jak kupcy detaliczni są upoważnieni także do wysyłania pobranych w przepisany sposób sztucznych środków słodzących poza granicę celną o tyle, o ile to upoważnienie nie jest uchylone innymi postanowieniami (obecnie rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 10. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 66).

Bez zezwolenia Ministerstwa skarbu nie wolno kupcom wysyłać sztucznych środków słodzących do krajów korony św. Szczepana lub do Bośni i Hercegowiny.

II. Ceny sprzedaży.

Monopolowe ceny sprzedaży, rodzaje sztucznych środków słodzących, jakie zarząd skarbowy w obrót wprowadza, jakoteż ich opakowania wraz z opisem tych ostatnich, tudzież używanych urzędowych zamknięć będą każdorazem ogłaszane.

Hurtownikom wolno pobierać sztuczne środki słodzące tylko przez stację poborową zarządu monopolu sztucznych środków słodzących (we Wiedniu, III. Vordere Zollamtstrasse) po monopolowej cenie sprzedaży z potrąceniem prowizji, przeznaczonej dla sprzedaży detalicznej i specjalnej prowizji od sprzedaży hurtownej. Dostawę dla hurtowników skutecznią się przy zamówieniach wartości minimalnej 50 K franko do stacji odbioru.

Detailiści mają pobierać sztuczne środki słodzące z reguły u hurtownika po cenie sprzedaży z potrąceniem prowizji od sprzedaży detalicznej.

Do prowizji od sprzedaży detalicznej mają prawo także przedsiębiorstwa przemysłowe, które pobierają sztuczne środki słodzące u hurtownika po. myśli § 5., I. a).

III. Pobór i sprzedaż.

Tak hurtownicy, jak i detailiści są obowiązani do prowadzenia księgi poborowej (wzór załączniki F_1 i F_2), w której już przy zamówieniu mają uskutecznić odpowiedni wpis na arkuszu okładowym oraz na obu egzemplarzach zamówień (na unikacie i duplikacie). Unikat i duplikat należy przesać do źródła poboru (stacji poborowej, względnie przydzielonemu hurtownikowi).

Unikat będzie zatrzymany przez stację poborową zarządu monopolu środków słodzących, względnie przez hurtownika i ta pierwsza użyje go jako załącznik prowadzonego osobno rejestru odbytu, ten ostatni jako załącznik prowadzonego tylko przez hurtowników rejestru sprzedaży (wzór załącznika G).

Duplikat, zaopatrzone potwierdzeniem dostawy, należy zwrócić zamawiającemu, który użyje go jako załącznik księgi poborowej.

Księgi poborowe i rejestry sprzedaży można otrzymać w krajowych ekonomatach skarbowych (w siedzibie krajowych władz skarbowych) i w urzędach podatkowych, we Wiedniu także w skarbowych i sądowych kasach depozytowych.

Do wspomnianego powyżej rejestru sprzedaży mają hurtownicy wpisywać także środki słodzące pozbyte za granicę, tudzież uskutecznianą ewentualnie według postanowień ostatniego ustępu § 5. (I) niniejszego rozporządzenia wysyłkę do krajów korony św. Szczepana lub do Bośni i Hercegowiny, dołączając odnośne zezwolenia i dokumenta przesyłkowe (faktury, listy z zamówieniami, papiery przewozowe itd.).

Kwoty, które przy zamówieniach hurtowników mają być uiszczane według § 5. (II) tego rozporządzenia bezpośrednio na rzecz stacji poborowej zarządu monopolu środków słodzących, należy wpłacać w drodze pocztowej kasy oszczędności na rachunek tej stacji, przy użyciu poświadczeń złożenia pocztowej kasy oszczędności, których dostarczy za opłatą kosztów władza skarbowa i które mają być po obu stronach w przepisany sposób wypełnione.

Ministerstwo skarbu może zezwolić na prośbę na pokredytowanie przypadających kwot tylko hurtownikom i tylko na przeciąg trzech miesięcy za odpowiednim zabezpieczeniem, udzielonem w sposób przewidziany §em 21. przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od cukru, Dz. u. p. Nr. 176 z roku 1903.

Załącznik F_1
i F_2 .

Załącznik G.

Opakowań nie będzie zarząd skarbowy przyjmował z powrotem.

Detailistom wolno wydawać środki słodzące w obrębie obszaru obowiązywania rozporządzenia cesarskiego tylko po cenach, uwidocznionych na opakowaniach oryginalnych. Przy dostawie na rzecz detailistów mają hurtownicy potrącać przypadającą tym pierwszym prowizję dla sprzedaży drobiazgowej.

IV. Przechowywanie sztucznych środków słodzących przez kupców.

Kupcom wolno sztuczne środki słodzące sprzedawać tylko w tych miejscach względnie przechowywać tylko w tych ubikacjach, które są wymienione w udzielonej hurtownikom licencji, względnie w doniesieniu, uskutecznionem przez apteki.

Kupcy mają starać się o odpowiadające celowi przechowanie tudzież o nienaruszone utrzymanie opakowań sztucznych środków słodzących.

Hurtownikom i detailistom wolno sprzedawać dalej sztuczne środki słodzące tylko w zamkniętych opakowaniach monopolowych, w aptekach wolno jednak przechowywać także w otwartych opakowaniach taką ilość sztucznych środków słodzących, jaka odpowiada każdoczesnemu zapotrzebowaniu jedynie do celów sporządzania lekarstw.

Za opakowania monopolowe należy uważać tylko te naczynia, które zostały dostarczone przez zarząd skarbowy i są bliżej opisane w taryfie sprzedaży oraz zaopatrzone urzędowym zamknięciem. Na tych opakowaniach są uwidocznione rodzaj, waga netto zawartego w nich środka słodzącego, cena sprzedaży i znak fabryczny.

Za zamknięte będą uważane tylko te opakowania monopolowe, przy których zamknięcie urzędowe jest nienaruszone i które nie wykazują także żadnego innego naruszenia, umożliwiającego wyjęcie zawartości.

Kupcy mają przekonać się przy obejmowaniu sztucznych środków słodzących, czy one znajdują się w stanie prawidłowym. Gdyby było inaczej, to należy uczynić natychmiast doniesienie do właściwego kierownictwa okręgu kontrolnego straży skarbowej w celu stwierdzenia tej usterki. Odnosny protokół stwierdzenia należy przesłać bezzwłocznie do stacyi poborowej zarządu monopolu środków słodzących celem wydania dalszego zarządzenia. Zausterkowanych opakowań nie wolno sprzedawać przed nadejściem dalszej wskazówki na to doniesienie.

Osobom, nie posiadającym upoważnienia do sprzedaży, wolno przechowywać nabyty środek słodzący tylko w opakowaniach monopolowych i to w zamkniętych albo otwartych tylko dla każdorazowego bezpośredniego zapotrzebowania.

V. Koniec upoważnienia do sprzedaży.

Upoważnienie hurtowników do sprzedaży kończy się:

1. z upływem licencji;
2. ze zwróceniem licencji Ministerstwu skarbu;
3. ze śmiercią kupca;
4. z otwarciem konkursu do jego majątku lub z pozbawieniem jego własnowolności, tudzież z utratą obywatelstwa państwowego;
5. z odebraniem upoważnienia do sprzedaży, które może zarządzić władza skarbową pierwszej instancyi.

Odebranie można zarządzić:

- a) jeżeli kupiec nie wypełnia obowiązków ciążących na nim jako na hurtowniku, albo przekracza wydane zakazy;
- b) jeżeli pominąwszy przypadki, w punkcie 4. wymienione, nie istnieją już wymogi, decydujące przy uzyskaniu upoważnienia do hurtownej sprzedaży po myśli § 5. (I), lit. a tego rozporządzenia.

Zażalenia w sprawie odebrania upoważnienia do sprzedaży należy wnosić do Ministerstwa skarbu.

Co do ustania upoważnienia aptek do sprzedaży drobiazgowej mają zastosowanie odnośne postanowienia zawarte w ustawie z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 z roku 1907.

O każdym ustaniu upoważnienia do sprzedaży u hurtowników w przypadkach 3., 4. i 5., tudzież o każdej zmianie upoważnienia do sprzedaży u detailistów ma władza skarbową pierwszej instancyi donieść Ministerstwu skarbu.

W razie przejścia upoważnienia do sprzedaży na nowego kupca ma ten ostatni oświadczyć, czy chce sprzedawać zapasy w sposób przepisany. W razie przeciwnym należy stwierdzić istniejące zapasy sztucznych środków słodzących i zwrócić je na koszt strony stacyi poborowej zarządu monopolu środków słodzących. W takim razie zwróci się uiszczoną cenę sprzedaży z potrąceniem prowizyi i kosztów zarządu, o ile zwrócony materiał nadaje się do użycia.

VI. Kontrola sprzedawców.

Kupcy sztucznych środków słodzących podlegają kontroli władzy skarbowej i winni zezwalać kontrolującym organom skarbowym, na wstęp do ubikacyi sprzedaży, tudzież na badanie zapasów zewnątrz i wewnątrz.

Ewentualna próbka, potrzebna dla zbadania wewnątrz, ma obejmować zawsze całe opakowanie, choćby je znaleziono otwarte (w przedsiębiorstwach, w których wolno trzymać pewną ograniczoną ilość otwartych opakowań, zobacz n. p. punkt IV., ust. 3.). W tym względzie należy wydać kupcowi potwierdzenie odbioru, zawierające dokładne podanie wartości słodzącej i wagę netto. Na podstawie tego potwierdzenia zostanie taka sama ilość w odpowiednim opakowaniu zwróconą bezpłatnie przez

stację poborową zarządu monopolu środków słodzących, o ile środek słodzący nie ulegnie przedkowi według § 4. rozporządzenia cesarskiego.

Podjęte próbki należy przesłać z dołączeniem kopii wygotowanego potwierdzenia odbioru bezpośrednio do stacji poborowej celem przedsięwzięcia potrzebnego zbadania, zaś o ile badanie zostanie przeprowadzone przez same organa kontrolne, należy je przesłać do tej stacji dopiero po przeprowadzeniu tego badania.

Przy rewizjach, które właściwe kierownictwo okręgu kontrolnego straży skarbowej będzie przeprowadzało niespodzianie i conajmniej raz na kwartał należy w szczególności porównać natrafione zapasy z datami ksiąg poborowych, a u hurtowników także z datami rejestrów sprzedaży, tudzież skontrolować, czy wszystkie przepisy dotyczące sprzedaży środków słodzących są przestrzegane.

O wyniku rewizji należy zdać sprawozdanie władzy skarbowej pierwszej instancji, która o poczynionych spostrzeżeniach będzie składała co pół roku sprawozdanie Ministerstwu skarbu.

§ 6.

Wydawanie sztucznych środków słodzących do celów przemysłowych po cenie kosztów własnych.

Pod warunkami i z zachowaniem ostrożności, potrzebnych dla ochrony skarbu państwa, można zezwolić na pobór sztucznych środków słodzących po cenie kosztów własnych do celów przemysłowych (z wykluczeniem sporządzania środków żywności lub ożywek dla konsumpcji w państwie tutejszem), tudzież do wyrobu towarów, zawierających środki słodzące, celem wywozu ich poza granicę celną.

Zezwolenia tego udziela Ministerstwo skarbu tylko takim osobom, które zażywają zaufania zarządu skarbowego.

Pod ceną kosztów własnych rozumie się koszt uzyskania wraz z kosztami własnego zarządu.

W odnośnym podaniu należy wymienić towary, do wyrobu których mają być sztuczne środki słodzące użyte, oraz podać, czy towary te są przeznaczone do konsumpcji w państwie tutejszem czy też do wywozu.

Zezwolenia można udzielić albo w każdym przypadku z osobna albo na pewien oznaczony przeciąg czasu z zastrzeżeniem odwołania w każdej chwili. W zezwoleniu tem będą zawarte szczegółowe zarządzenia co do warunków poboru sztucznych środków słodzących, tudzież wymagane specjalne zarządzenia kontrolne, w szczególności zarządzenie co do odpowiedniego prowadzenia ksiąg, wreszcie wymienienie tych ilości sztucznych środków słodzących, które mają być każdorazem przechowywane w stanie otwartym. Zresztą mają do

tych przedsiębiorstw odpowiednie zastosowanie postanowienia § 5. (IV i VI) tego przepisu z tą zmianą, że przy podejmowaniu próbek można ograniczyć się także do próbek mniejszych, nieodpowiadających opakowaniu monopolowemu.

Na podstawie takiego zezwolenia można pobierać sztuczne środki słodzące tylko wprost ze stacji poborowej zarządu monopolu środków słodzących w specjalnie oznaczonych opakowaniach.

§ 7.

Używanie do celów przemysłowych sztucznych środków słodzących, nabytych po cenie sprzedaży monopolowej.

Przemysłowcy, którzy zamierzają sporządzać lub wprowadzać w obrót środki żywności lub ożywki przy użyciu sztucznych środków słodzących, nabytych po cenie sprzedaży monopolowej, potrzebują do tego zezwolenia Ministerstwa skarbu, które będzie udzielone w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych. W czasie trwania tego przedsiębiorstwa podlegają one kontroli władz, powołanych do sprawowania policyi nad środkami żywności, oraz kontroli władzy skarbowej. Władza skarbową ma prawo zarządzić w tym celu prowadzenie osobnych rejestrów (wzór załączniki *F*₃ i *H*).

Środki żywności i ożywki, sporządzone przy użyciu sztucznych środków słodzących, można wprowadzać w wolny obrót tylko z wyraźnym oznaczeniem „ze sacharyną.“ Sposób oznaczenia towaru, jego osłon lub naczyń z nim oraz sposób jego składania w miejscach przechowania i sprzedaży będzie unormowane przez Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

W odnośnych podaniach należy wymienić te artykuły, do których sporządzenia sztuczne środki słodzące mają być używane.

Zezwolenie będzie udzielane w każdym przypadku z osobna albo na pewien oznaczony czas z zastrzeżeniem odwołania każdej chwili. W zezwoleniu tem będą ustanowione potrzebne zarządzenia kontrolne tudzież te ilości sztucznych środków słodzących, jakie mogą być każdorazem w otwartym opakowaniu przechowywane.

Sporządzanie sposobem przemysłowym środków żywności lub ożywek z zastosowaniem sztucznych środków słodzących bez zezwolenia władzy monopolowej należy traktować jako zabronione użycie tych środków (§ 420. o. c. i m. p. oraz §§ 314. i 315. u. k. s.).

Przemysłowcy, którzy zamierzają wyrabiać przy użyciu sztucznych środków słodzących, nabytych po cenie sprzedaży monopolowej inne towary, a nie środki żywności lub ożywki, winni donieść o tem Ministerstwu skarbu; w czasie

Załącznik *F*
i *H*.

trwania tego przedsiębiorstwa podlegają oni kontroli władzy skarbowej. W doniesieniu należy wymienić dotyczące artykuły.

W razie nadzwyczajnych okoliczności jakoto w czasie nieurodzajów itp. mogą interesowane Ministerstwa ustanowić w drodze rozporządzenia pewne ułatwienia przy zastosowaniu przepisów tego paragrafu.

§ 8.

Oplata konsumcyjna i należność licencyjna.

Oplatę konsumcyjną i należność licencyjną od sztucznych środków słodzących ustanawia się na 1 K za kilogram i każdą jednostkę słodzący.

§ 9.

Dowóz i przewóz.

Sprowadzanie sztucznych środków słodzących (§ 1.) z miejscowości położonych poza obszarem obowiązywania tego rozporządzenia cesarskiego, dozwolone jest tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

Na przewóz sztucznych środków słodzących (§ 1.) potrzeba zezwolenia, którego udziela właściwa według miejsca wprowadzenia władza skarbowa pierwszej instancji, o ile przewóz nie jest zakazany innymi postanowieniami (obecnie rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 10. marca 1916, Dz. u. p. Nr. 66).

Pod warunkiem wzajemnego porozumienia będą wzajemnie uznawane te zezwolenia na przewóz sztucznych środków słodzących, które zostaną wystawione przez władze skarbowe krajów Monarchii austriacko-węgierskiej, położonych poza obszarem obowiązywania tego rozporządzenia cesarskiego.

Zezwolenia na dowóz i przewóz sztucznych środków słodzących będą udzielane tylko od przypadku do przypadku.

Odnośne podania podlegają stemplowi na 3 K.

Przy dowozie i przewozie z poza granicy celnej należy udzielenie zezwoleń wykazać już na granicy.

Podróżnym wolno wprowadzać sztuczne środki słodzące bez osobnego zezwolenia i bez opłaty należności tylko na własny użytek i to w ilości, nie przekraczającej 25 gramów brutto.

Na dowóz i przewóz z poza granicy celnej towarów, wytworzonych przy użyciu sztucznych środków słodzących, nie potrzeba żadnego osobnego zezwolenia władzy monopolowej, jednak środki żywności i ożywki tego rodzaju mają być w dokumentach cłowych i przewozowych deklarowane wyraźnie, że są „ze sacharyną.“ (Por. przepis w sprawie badania, załącznik B). Ponadto należy za środki żywności i ożywki wymierzyć obok taryfowego cła wchodowego należność licencyjną

w kwocie 1 K od każdego kilograma wagi, będącej podstawą ocenia; stronom wolno jednak żądać, by można im uiścić tę należność według rzeczywistej zawartości sztucznych środków słodzących w towarze.

Jeżeli strona żąda natychmiastowej ekspedycji, należy także w tym przypadku uiścić należność licencyjną w kwocie 1 K od każdego kilograma z zastrzeżeniem dodatkowego sprostowania. Z każdego gatunku towaru ma urząd cłowy podjąć próbkę, na której wybór niema strona żadnego wpływu, i przesłać ją po uwierzytelnieniu przez urząd i stronę na koszt tej ostatniej do c. k. rolniczo-chemicznej stacyi doświadczalnej we Wiedniu celem zbadania. Po nadejściu opinii stacyi zarządzi urząd cłowy sprostowanie pobranej należności licencyjnej i policzy równocześnie narosłe koszty, przypadające do pokrycia przez stronę.

Postanowi się później, o ile na inne towary jako na środki żywności lub ożywki, sporządzone przy użyciu sztucznych środków słodzących, dla których wyrobu w obrębie umownego obszaru cłowego nie wydaje się środków słodzących po cenie kosztów własnych (§ 6.), ma być przy ich dowozie z zagranicy celnej nałożona należność licencyjna od zawartego w towarze sztucznego środka słodzącego. Dla niektórych towarów będzie również w razie potrzeby oznaczony już z góry wymiar należności licencyjnej, przypadającej według przeciętnej zawartości środka słodzącego.

Pod warunkiem wzajemnego porozumienia wolno środki żywności lub ożywki jakoteż inne towary, sporządzone przy użyciu sztucznych środków słodzących sprowadzać dowolnie z krajów Monarchii austriacko-węgierskiej, nie należących do obszaru obowiązywania tego rozporządzenia cesarskiego.

Środki żywności i ożywki, sporządzone przy użyciu sztucznych środków słodzących, w razie oddania ich do wolnego obrotu na obszarze obowiązywania rozporządzenia cesarskiego muszą być zaopatrzone przepisaniem w postanowieniach § 7. niniejszego rozporządzenia wyraźnem oznaczeniem „ze sacharyną.“

To oznaczenie może być uwidocznione przez umieszczenie etykiet albo drukiem albo też wyciśnięciem na samym towarze lub na jego osłonach lub naczyniach. Co do sposobu oznaczenia może Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych wydać osobne zarządzenia.

§ 10.

Postanowienia przejściowe.

Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada więcej niż 100 gramów netto sztucznych środków słodzących jakiegokolwiek

rodzaju, winien zapas ten zgłosić w potrójnem wygotowaniu w ciągu dni 14 właściwemu oddziałowi straży skarbowej, podając ilość i zawartość netto odnośnych opakowań, tudzież siłę słodzącą środka słodzącego (wzór załącznika J).

Aptekarze i hurtownicy handlujący towarami kolonialnymi mają zgłoszenia te skutecznie na podstawie prowadzonych dotąd przez nich zapisków, które należy z tym dniem zamknąć.

Na podstawie nadeszłych zgłoszeń mają oddziały straży skarbowej przedsiębrać stwierdzenie zapasów i wpisać jego wynik do wszystkich trzech wygotowań. Jedno wygotowanie zgłoszeń należy następnie przesłać do stacji poborowej zarządu monopolu środków słodzących, zaś dokonanie zgłoszenia potwierdzić stonom na dwóch innych egzemplarzach.

Równocześnie ze zgłoszeniami mają osoby, pragnące uzyskać upoważnienie do sprzedaży po myśli § 5., I, niniejszego rozporządzenia, wnieść do właściwych władz przewidziane tamże podania względnie zgłoszenia.

Wzory na te podania, względnie doniesienia, jakoteż zgłoszenia można otrzymać w izbach handlowych i przemysłowych i w gremiach aptekarskich.

Na podstawie załatwienia tych podań względnie doniesień można skutecznie potrzebne zamówienia w przepisaniem źródle poboru.

Dzień, od którego począwszy jest dopuszczalna jedynie tylko sprzedaż monopolowego środka słodzącego, będzie ogłoszony później.

Aż do tej chwili wolno sztuczne środki słodzące, pobrane prawidłowo na podstawie przepisów dotychczasowych, w miarę tych przepisów dalej sprzedawać, względnie w ramach udzielonych zezwoleń dalej używać. Zgłoszone zapasy, które aż do tej chwili nie zostały w obrót puszczone względnie nie zostały użyte, należy wraz z jednym egzemplarzem potwierdzonego zgłoszenia przesłać najdalej w ciągu dni czterestu w drodze właściwego oddziału straży skarbowej do stacji poborowej zarządu monopolu środków słodzących we Wiedniu, III., Vordere Zollamtstrasse, a stacya ta zarządzi wymianę sztucznych środków słodzących, pobranych na zasadzie poprzednich urzędowych zezwoleń, na monopolowy środek słodzący, względnie wykupno tych środków.

Zapasy, nie pokryte zezwoleniem urzędowym, przepadają.

Co do zapasów sztucznych środków słodzących, znajdujących się w chwili wejścia w życie rozporządzenia cesarskiego we fabrykach środków słodzących, istniejących na obszarze obowiązywania tego rozporządzenia, będą wydane osobne zarządzenia.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 37, i rozporządzenie niniejsze wchodzi równocześnie i to zaraz w życie.

Spitzmüller wlr.

Załącznik A.

Pouczenie, w jaki sposób stwierdza się siłę słodzącą sztucznych środków słodzących (§ 1.).

a) W drodze empirycznej.

Stwierdzenie siły słodzącej sztucznych środków słodzących w drodze empirycznej odbywa się w sposób następujący:

1 gram badanego sztucznego środka słodzącego rozpuszcza się w małej ilości gorącej wody i rozcieńcza się płyn w cylindrze pomiarowym do 1 litra. W razie nierozpuszczalności należy dodać przy rozpuszczaniu na koniec noża (0.3 gramy) węglanu sodowego.

Z rozcieńczonego płynu zaczerpnie się pipetką 10 cm sześciennych i rozcieńcza się w drugim cylindrze pomiarowym tak długo wodą, aż słodki smak zacznie znikać. Następuje to przy czystym monopolowym środku słodzącym o 550krotnej sile słodzącej mniej więcej wtedy, kiedy rozczyń wykaże zawartość 1 : 70.000, a więc kiedy cylinder pomiarowy musiał być napełniony wodą do 700 centymetrów sześciennych; przy 275 krotnym preparacie wystarczyłoby natomiast już rozcieńczenie do 350 centymetrów sześciennych. Siła słodząca wynika tedy z pomnożenia liczby użytych centymetrów sześciennych wody przez czynnik 0.7857.

Uzyskany przy powyższem badaniu rozcieńczony płyn należy później zbadać, czy ma on taki sam jeszcze wyraźnie odczuć się dający smak, jak rozczyń czystego monopolowego środka słodzącego o 550krotnej sile słodzącej przy zawartości 1 : 70.000, przy którego przyrządzaniu należy postępować, jak wyżej przepisano.

Rozczyny należy po pewnym czasie (w dniu następnym) badać ponownie co do ich smaku i ze sobą je porównać.

b) Dokładne oznaczenie zawartości.

Przy oznaczaniu zawartości sacharyny zastosować należy metodę Hefelmanna.

W razie wątpliwości należy spowodować zbadanie przez c. k. rolniczo-chemiczną stację doświadczalną we Wiedniu.

Uwaga. Siłę słodzącą należy stwierdzać tylko wówczas, jeżeli strona nie zgadza się na przyjęcie za podstawę 550krotnej siły słodzącej.

Załącznik B.

Pouczenie, w jaki sposób wykazuje się istnienie sztucznego środka słodzącego w osłodzonych nim towarach (§ 1.).

Wytwory stałe, jak na przykład towary cukrowe rozpuszcza się w wodzie, przykwasza się kilku kroplami kwasu siarkowego i przetrząsa się ustawicznie z eterem siarczanym w lejku przedziałowym. Skoro się warstwy znowu oddzieliły, pozwala się dolnym odpłynąć i wyparowuje się górny eteryczny rozczyń w miseczce przy zwyczajnej temperaturze. W razie istnienia choćby tylko małych ilości sacharyny wykazuje pozostałość po wyparowaniu silny słodki smak.

Płyny wytrząsa się po zakwaszeniu bezpośrednio z eterem, o ile nie zawierają większych ilości alkoholu.

Jeśli chodzi o płyny zawierające alkohol, na przykład o likiery, to musi się celem usunięcia alkoholu dać wyparować im do połowy, i zacząć dopiero wtedy wytrząsanie po zakwaszeniu.

Bardzo gęstych płynów, jak miodu, syropu itp. nie powinno się wytrząsać, lecz należy je po zakwaszeniu rozcieńczać z eterem w miseczce. Eter oddzieli się bardzo prędko i można go następnie w czystym stanie odlać i dać mu wyparować.

W razach wątpliwych należy postarać się o zbadanie przez c. k. rolniczo-chemiczną stację doświadczalną we Wiedniu.

Załącznik C₁.**Opis kwasu ortosulfamin-benzoowego (§ 1.).**

Kwas ortosulfamin-benzoowy jest białym, niemającym słodkiego smaku, drobno-ziarnistym, krystalicznym proszkiem, który ma smak ściągający. Przy ogrzaniu na blasze metalowej topi się on najpierw i ulatnia się następnie zupełnie bez pozostałości, wytwarzając dużo dymu.

Rozgrzany w epruwetce ze suchą sodą wydziela on woń, przypominającą równocześnie amoniak, benzol i olejek gorzkich migdałów. Ponadto można go zamienić na sacharynę według następującej metody:

Jednostkę wagi tego materiału miesza się z trzema jednostkami wagi nordhauseńskiego kwasu siarkowego, pozostawia rozczyń przez 24 godzin w spokoju i wlewa go się następnie ustawicznie go mieszając do zimnej wody. Osad, jaki się wówczas utworzy, jest już sacharyną, która zawiera jednakowoż jeszcze kwasy.

Osad ten po przefiltrowaniu płócie się we wodzie a z kilku kroplami rozczyń sody daje on płyn, mający silnie słodki smak.

Załącznik C₂.**Opis estrów kwasu ortosulfamin-benzoowego (§ 1.).**

Estry kwasu ortosulfamin-benzoowego (tutaj chodzi głównie o ester metylowy), nadające się do wyrobu sacharyny są zwyczajnie białym proszkiem, który niema wcale smaku słodkiego albo ma ten smak tylko w małej mierze.

Estry zachowują się w sposób następujący:

1. Jeżeli małą próbkę takich estrów gotuje się z wodą i małą ilością węgla sodowego, to otrzymuje się płyn, który po rozcieńczeniu go z wielką ilością wody wykazuje silnie słodki smak sacharyny.

2. Jeżeli gotuje się nieco większą ilość — na przykład 5 gramów — w małej kolbce z ługiem sodowym, to ulatnia się przytem palna para alkoholu. Postępuje się przy tem w ten sam sposób, jak przy stwierdzaniu istnienia alkoholu według ustępu 2. uwag ogólnych do klasy XIII. taryfy celnej i używa się albo kolbki z długą wążką szyjką albo nakłada się na otwór przedziurawioną zatyczkę, w której znajduje się wążka rurka szklana.

Załącznik C₃.**Opis ortosulfamidu toluolowego (§ 1.).**

Ortosulfamid toluolowy przychodzi w postaci białego proszku albo białego piasku krystalicznego; niema on smaku słodkiego i mimo gotowania trudno się we wodzie rozpuszcza. Przy ogrzaniu na blasze platynowej topi się i spala się kopczącym płomieniem bez pozostałości. Jeżeli trochę sulfamidu toluolowego rozgrzeje się w probierce ze suchym węglem sodowym, to ulatnia się para, która wydziela woń podobną do benzolu i równocześnie do olejku gorzkich migdałów a czerwony papier lakmusowy zabarwia na niebiesko.

W razach wątpliwych należy zarządzić zbadanie przez c. k. rolniczo-chemiczną stację doświadczalną we Wiedniu.

Załącznik D₁.

Wzór do § 5 I, a p. w. do rozp. ces. z dnia
27. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 37.

.....
.....
(Imię, nazwisko i adres.)

**Prośba o licencję na sprzedaż hurtową
sztucznych środków słodzących.**

C. k. Ministerstwo skarbu.

3 K

Proszę o udzielenie mi licencji na hurtową sprzedaż sztucznych środków słodzących w ...
..... Nr. domu.....

W razie otrzymania tego zezwolenia poddaję się wszelkim wskazówkom, jakie powołane do tego władze i organa kontrolne wydadzą na podstawie obowiązujących każdorazowo przepisów dla hurtownej sprzedaży sztucznych środków słodzących.

W szczególności zobowiązuję się do dokładnego przestrzegania przepisanych cen sprzedaży.

Do sprzedaży będzie przeznaczona ubikacja
a do przechowywania ubikacja

Zamierzam utrzymywać na sprzedaż w moim sklepie następujące najwyższe względnie najniższe ilości środków słodzących.

	Numer taryfy sprzedaży				
	T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅
Ilość sztuk opakowań:					
Najwyższa ilość					
Najniższa ilość					

Za prowadzenie tej hurtownej sprzedaży nie wymagam prócz unormowanej prowizji dla sprzedaży hurtownej (§ 5., II., rozp. wyk.) żadnego innego wynagrodzenia.

Jestem pełnoletnim, nie pozbawionym własnowolności i sądownie nieposzlakowanym, tudzież nie byłem jeszcze nigdy prawomocnie ukaranym za handel pokątny lub ciężkie przekroczenie dochodów skarbowych.

Do prośby dołączam:

1. Metrykę chrztu (urodzenia), uznanie pełnoletności,
2. certyfikat przynależności,
3. świadectwo dobrego prowadzenia się,
4. szkic linearny ubikacji, przeznaczonych do sprzedaży i przechowywania środków słodzących.

....., dnia

.....
.....
(Podpis i adres proszącego.)

Załącznik D₂.

Wzór do § 5. I. a. p. w.

C. k. Ministerstwo skarbu.

L. cz.

Licencya

dla hurtownych kupców sztucznych środków słodzących.

Stempel na
3 K

w

..... jest upoważniony pod warunkiem przestrzegania istniejących przepisów do sprzedawania w domu wszystkich fabrykatów środków słodzących, wymienionych w monopolowej taryfie sprzedaży, upoważnionym kupcom detalicznym sztucznych środków słodzących (aptekom publicznym, zakładowym i domowym) tudzież przemysłowcom, przydzielonym mu do poboru przez władzę skarbową.

Ewentualne ustanowienie najniższej i najwyższej ilości sztucznych środków słodzących, które mają być co roku pobierane i na składzie utrzymywane:

	Numer taryfy sprzedaży				
	T ₁	T ₂	K _s	P ₄	P ₅
Ilość sztuk opakowań					
Najwyższa ilość . . .					
Najniższa ilość . . .					

Pieczęć
urzędowa.

C. k. Ministerstwo skarbu.

Załącznik F₁.

Wzór do § 5., I., b p. w. do rozp. ces.
z dnia 25. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 37.

.....
.....
(Imię, nazwisko i adres.)

**Doniesienie o podjęciu sprzedaży detalicznej
sztucznych środków słodzących.**

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego
C. k. Inspektorat skarbowy

W

Podpisany, odpowiedzialny kierownik apteki w (dokładny adres)
..... Nr. domu, donosi, że zamierza wykonywać
w tej aptece drobną sprzedaż sztucznych środków słodzących.

Do sprzedaży będzie przeznaczona ubikacya
a do przechowywania sztucznych środków słodzących ubikacya

Zamierzam utrzymywać na sprzedaż w mej aptece następujące najwyższe względnie najniższe
ilości środków słodzących:

	Numer taryfy sprzedaży					Suma jednostek słodczych w gramach
	T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅	
Ilość sztuk opakowań:						
Najwyższa ilość						
Najniższa ilość						

i pobierać środki słodzące u hurtownika (firma)
w

Poddaję się wszelkim wskazówkom, jakie powołane do tego władze i organa kontrolne wydadzą
na zasadzie obowiązujących każdorazowo przepisów dla drobnej sprzedaży sztucznych środków słodzących (§ 5. r. w.).

W szczególności zobowiązuję się do dokładnego przestrzegania ogłoszonych cen sprzedaży.

..... dnia

.....
.....
(Imię, nazwisko i adres.)

Załącznik E₂.

Wzór do § 5., I., b. p. w.

Potwierdzenie

zgłoszenia drobnej sprzedaży sztucznych środków słodzących przez aptekarzy.

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego

C. k. Inspektorat skarbowy

w..... przyjmuje

stosownie do § 5., I., b przepisu wykonawczego do rozporządzenia cesarskiego
do wiadomości, żejako odpowiedzialny kierownik apteki ^{publicznej} zakładowej
_{domowej}zamierza wykonywać drobną sprzedaż sztucznych środków słodzących w swojej aptece, znajdującej się w (miasto) dzielnica, ulica
Nr. domu, i poleca mu, aby stosownie do jego zgłoszenia pobierał sztuczne środki słodzące od firmy, hurtownika w

Powyżej wymieniony jest obowiązany donieść tutaj o zmianie tego źródła poboru na 14 dni naprzód.

Ewentualne ustanowienie najwyższej i najniższej ilości środków słodzących, które mają być co roku pobierane i na składzie utrzymywane:

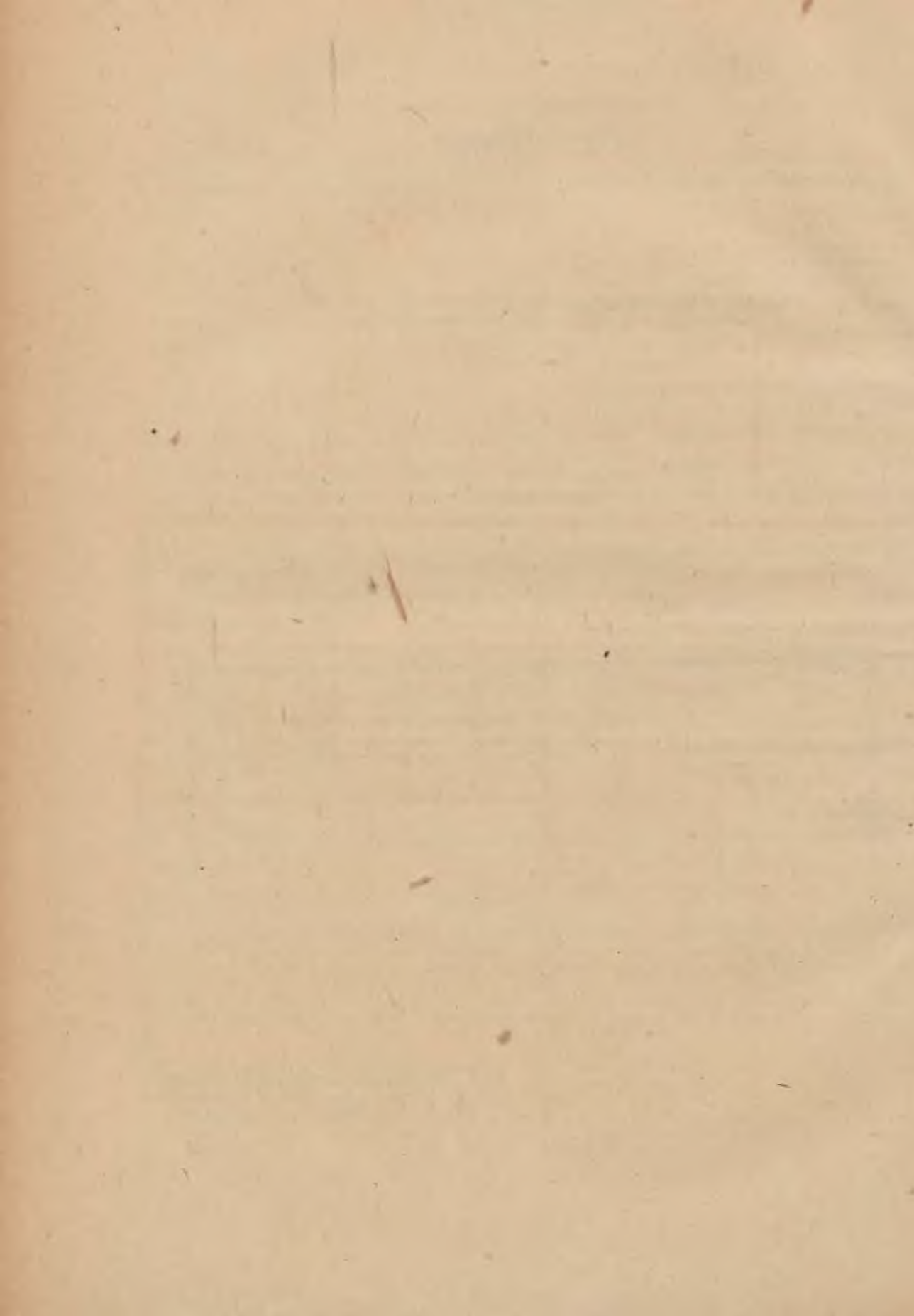
	Numer taryfy sprzedaży				
	T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅
Ilość sztuk opakowań					
Najwyższa ilość . . .					
Najniższa ilość . . .					

Potwierdzenie to należy okazać na żądanie kontrolującym organom straży skarbowej.

(Data)

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego.

C. k. Inspektorat skarbowy.

Załącznik F₁.

Wzór do § 5., III., p. w.

Księga poborowa Nr.

dla hurtownych kupców sztucznych środków słodzących.

Imię i nazwisko, przemysł i miejsce zamieszkania upoważnionego kupca hurtownego:

Data i liczba licencji:

Oznaczenie ubikacji, w której będzie wykonywana sprzedaż, względnie będą utrzymywane na składzie sztuczne środki słodzące:

Ta księga poborowa składa się z 1 arkusza okładkowego i 100 wkładek.

Najniższy wymiar zapasu przeznaczanego do sprzedaży:

Ilość sztuk opakowań według numerów taryfy sprzedaży					
T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅	

Zamknięcie:

	Ilość sztuk opakowań według numerów taryfy sprzedaży						Uwaga
	T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅		
Przeniesiono z poprzedniej księgi poborowej							
Suma tej księgi poborowej							
Razem ..							

Przeniesiono do księgi poborowej Nr. w dniu 19...

L. S.

(Podpis organu skarbowego.)

(Pieczęć i podpis strony.)

Uwaga: Każde zamówienie należy wygotować na oddzielnych blankietach, zaopatrzonych bieżącymi numerami, w dwóch egzemplarzach przez sporządzenie odbitek. W razie zgodnych numerów należy tego samego wpisu dokonać na 2. względnie 3. i 4. stronie tego arkusza okładkowego w rubrykach 1 do 4. Oba egzemplarze blankietu zamówienia należy po wpłaceniu ceny netto przesłać do stacji poborowej c. k. Zarządu monopolu środków słodzących. Cena netto jest to cena, wynikająca po potrąceniu prowizji dla hurtownej i detalicznej sprzedaży dla każdego opakowania a uwidoczniiona w umieszczonej poniżej taryfie sprzedaży. Egzemplarz blankietu zamówienia, który nadejdzie z powrotem ze stacji poborowej zaopatrzonej potwierdzeniem dostawy, należy przechować w księdze poborowej. Po nadejściu zamówionych materiałów należy wypełnić 5. rubrykę księgi poborowej, a w razie, gdyby dostawa nie zgadzała się z zamówieniem, umieścić odnośne sprostowanie w rubryce 6.

Księgi poborowe należy po zapisaniu ich, conajmniej jednak z końcem roku zamknąć i przesłać wraz z załącznikami do zbadania właściwemu kierownictwu okręgu kontrolnego straży skarbowej; księgi te zostaną po znalezieniu ich w porządku kupcowi hurtownemu zwrócone i mają być przez niego przechowywane conajmniej przez 5 lat.

Unikat.

Duplikat.

Załącznik F₁.

Wzór do § 5., III., p. w.

Wkładka.

Zamówienie Nr.

sztucznych środków słodzących

kupca hurtownego (imię i nazwisko, przemysł i miejsce zamieszkania):

..... w stacji poborowej

c. k. Zarządu monopolu środków słodzących w Wiedniu.

1	2	3	4
Numer opakowania taryfy sprzedaży	Ilość sztuk zamówionych opakowań	Cena netto (monopolowa cena sprzedaży z potrą- ceniem całej prowizyi [sprzedaży hurtownej i de- tailicznej])	Uwaga
		K	
T ₁			
T ₂			
itd.			
	Suma..		

słowami K..... h,

którą to kwotę złożyłem w c. k. Urzędzie pocztowych kas oszczędności we Wiedniu na konto c. k. Zarządu monopolu środków słodzących w dniu 19..

która to kwota przy wykorzystaniu kredytu, udzielonego reskrytem Ministerstwa skarbu z dnia
..... l., ma być wzięta na przypis i zapłacona w ostatnim dniu miesiąca
..... 19..

(Data) 19..

(Podpis, pieczęć.)

1. Nadeszło do stacji poborowej c. k. Zarządu monopolu środków słodzących w Wiedniu dnia

2. Zapisano w księdze pod pozycją rejestru zamówień stacji poborowej i pod pozycją przeglądu, odnoszącego się do kupca hurtownego (imię i nazwisko)

3. Wymienione w zamówieniu sztuczne środki słodzące mogą być wydane.

Wiedeń, dnia

L. S.

(Podpis przekazującego urzędnika c. k. Zarządu monopolu środków słodzących.)

Wydano w dniu

Przesłano (koleją, pocztą)

(Podpis urzędnika składu.)

Załącznik F₂.

Wzór do § 5. III., p. w.

Księga poborowa Nr.

dla detalicznych kupców sztucznych środków słodzących.

Imię i nazwisko, przemysł i miejsce zamieszkania kupca detalicznego (aptekarza):

Data i liczba potwierdzenia zgłoszenia:

Oznaczenie ubikacji, w której będzie wykonywana sprzedaż, względnie będą utrzymywane na składzie sztuczne środki słodzące:

Źródło poboru:

Ta księga poborowa składa się z 1 arkusza okładowego i 100 wkładek.

Najniższy wymiar zapasu przeznaczonych do sprzedaży:

Ilość sztuk opakowań według numerów taryfy sprzedaży					
T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅	

Zamknięcie:

	Ilość sztuk opakowań według numerów taryfy sprzedaży					Uwaga
	T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅	
Przeniesiono z poprzedniej księgi poborowej						
Suma tej księgi poborowej						
Razem ..						

Przeniesiono do księgi poborowej Nr. w dniu 191..

.....
(Podpis organu skarbowego.)

L. S.

.....
(Pieczęć i podpis strony.)

U w a g a: Każde zamówienie należy wygotować na odpowiednich blankietach, zaopatrzonych bieżącymi numerami, w dwóch egzemplarzach przez sporządzenie odbitek. W razie zgodnych numerów należy tego samego wpisu dokonać na 2. względnie 3. i 4. stronie tego arkusza okładowego w rubrykach 1 do 4. Oba egzemplarze blankietu zamówienia należy przesłać do przydzielonego źródła poboru (kupca hurtownego). Egzemplarz blankietu zamówienia, które nadejdzie z powrotem zaopatrzone potwierdzeniem dostawy, należy przechować w księdze poborowej. Po nadejściu zamówionych materiałów należy wypełnić 5. rubrykę księgi poborowej. Cena netto, wynikająca dla każdego opakowania po potrąceniu prowizji od sprzedaży detalicznej, jest uwidoczniiona w następującym wyciągu z taryfy sprzedaży.

Księgi poborowe należy po zapisaniu ich, conajmniej jednak z końcem roku zamknąć i przesłać je wraz z załącznikami do zbadania właściwemu kierownictwu okręgu kontrolnego straży skarbowej; księgi te zostaną po znalezieniu ich w porządku handlarzowi detalicznemu zwrócone i mają być przez niego przechowywane conajmniej przez 5 lat.

Unikat.

Duplikat.

Załącznik F₂.

Wzór do § 5., III. p. w.

Wkładka.

Zamówienie Nr.

sztucznych środków słodzących

kupca detalicznego (aptekarza) (imię i nazwisko, przemysł i miejsce zamieszkania):

.....

1	2	3		4
Numer opakowania taryfy sprzedaży	Ilość sztuk zamówionych opakowań	Cena netto (monopolowa cena sprzedaży po potrąceniu prowizji od sprzedaży detalicznej) *		Uwaga
		K	h	
T ₁				
T ₂				
K ₃				
P ₄				
P ₅				
	Suma...			

słowami K h,

którą to kwotę zapłacił podpisany na rzecz firmy, kupca hurtownego w
zapomocą

(Data) 19...

.....
(Podpis strony, pieczęć.)

1. Nadeszło do handlarza hurtownego:

.....
(Pieczęć handlarza hurtownego.)

..... dnia

2. Zapisano w rejestrze sprzedaży pod Nr. (fol. Nr.)

3. Na podstawie powyższego zamówienia wydałem dzisiaj zamówione sztuczne środki słodzące w przepisanych opakowaniach monopolowych.

(Data) 19...

.....
(Podpis, pieczęć firmowa kupca hurtownego.)

Załącznik F₃.

Wzór do § 7. p. w.

Księga poborowa Nr.....

dla przemysłowców, uprawnionych do poboru sztucznych środków słodzących.

Imię i nazwisko, przemysł i miejsce zamieszkania uprawnionego do poboru:

Ewent. data i liczba zezwolenia władzy skarbowej:

Oznaczenie ubikacji, w których będzie wykonywana sprzedaż i w których będą środki słodzące utrzymywane na składzie:

Źródło poboru:

Ta księga poborowa składa się z 1 arkusza okładkowego i 100 wkładek.

Zamknięcie.

	Ilość sztuk opakowań według numerów taryfy sprzedaży						Uwaga
	T ₁	T ₂	K ₃	P ₄	P ₅		
Przeniesiono z poprzedniej księgi poborowej							
Suma tej księgi poborowej							
Razem ..							

Przeniesiono do księgi poborowej Nr..... w dniu..... 191...

.....
(Podpis organu skarbowego.)

L. S.

.....
(Pieczęć i podpis strony.)

Uwaga: Każde zamówienie należy wygotować na oddzielnych blankietach, zaopatrzonych bieżącymi numerami, w dwóch egzemplarzach przez sporządzenie odbitek. W razie zgodnych numerów należy tego samego wpisu dokonać na 2., względnie 3. i 4. stronie tego arkusza okładkowego w rubrykach 1 do 4. Oba egzemplarze blankietu zamówienia należy przesłać do przydzielonego źródła poboru (kupca hurtownego). Egzemplarz blankietu zamówienia, który nadejdzie z powrotem zaopatrzonej potwierdzeniem dostawy, należy przechować w księdze poborowej. Po nadejściu zamówionych materiałów należy wypełnić 5. rubrykę księgi poborowej. Cena netto, wynikająca dla każdego opakowania po potrąceniu prowizji od sprzedaży detalicznej, jest uwidoczniiona w następującym wyciągu z taryfy sprzedaży.

Księgi poborowe należy po zapisaniu ich, conajmniej jednak z końcem roku zamknąć i przesłać je wraz z załącznikami do zbadania właściwemu kierownictwu okręgu kontrolnego straży skarbowej; księgi te zostaną po znalezieniu ich w porządku handlarzowi detalicznemu zwrócone i mają być przez niego przechowywane conajmniej przez 5 lat.

Unikat.
Duplikat.

Załącznik F₃.
Wzór do § 7. p. w.

Wkładka.

Zamówienie Nr.....

sztucznych środków słodzących

uprawnionego do poboru przemysłowca (imię i nazwisko, przemysł i miejsce zamieszkania):.....

1	2	3		4
Numer opakowania taryfy sprzedaży	Ilość sztuk zamówionych opakowań	Cena netto (monopolowa cena sprzedaży po potrąceniu provizyi od sprzedaży detalicznej)		Uwaga
		K	h	
T ₁				
T ₂				
K ₃				
P ₄				
P ₅				
	Suma..			

słowamiK.....h,

którą kwotę zapłacił podpisany na rzecz firmy....., kupca hurtownego w.....
zapomocą.....

(Data)19...

.....
(Podpis strony, pieczęć.)

1. Nadeszło do handlarza hurtownego:

.....
(Pieczęć handlarza hurtownego.)

....., dnia

2. Zapisano w rejestrze sprzedaży pod Nr..... (fol. Nr.....).

3. Na podstawie powyższego zamówienia wydałem dzisiaj zamówione sztuczne środki słodzące w przepisanych opakowaniach monopolowych.

(Data)19...

.....
(Podpis, firma, pieczęć kupca hurtownego.)

Załącznik G.

Wzór do § 5., III., p. w.

Rejestr sprzedaży Nr.....

(dla hurtownych kupców sztucznych środków słodzących)

o sztucznych środkach słodzących, wydanych przez p..... upoważnionego
kupca hurtownego w.....

Rejestr ten składa się z.....kartek.

Zamknięcie.

	Ilość sztuk dostarczonych opakowań według numerów taryfy sprzedaży						Uwaga
	T ₁	T ₂	K ₂	P ₃	P ₅		
Przeniesienie z poprzedniego rejestru.....							
Suma tego rejestru.....							
Razem..							
Przeniesiono do rejestru sprzedaży Nr..... w dniu.....19....							

.....
(Podpis organu straży skarbowej.)

L. S.

.....
(Podpis i pieczęć kupca hurtownego.)

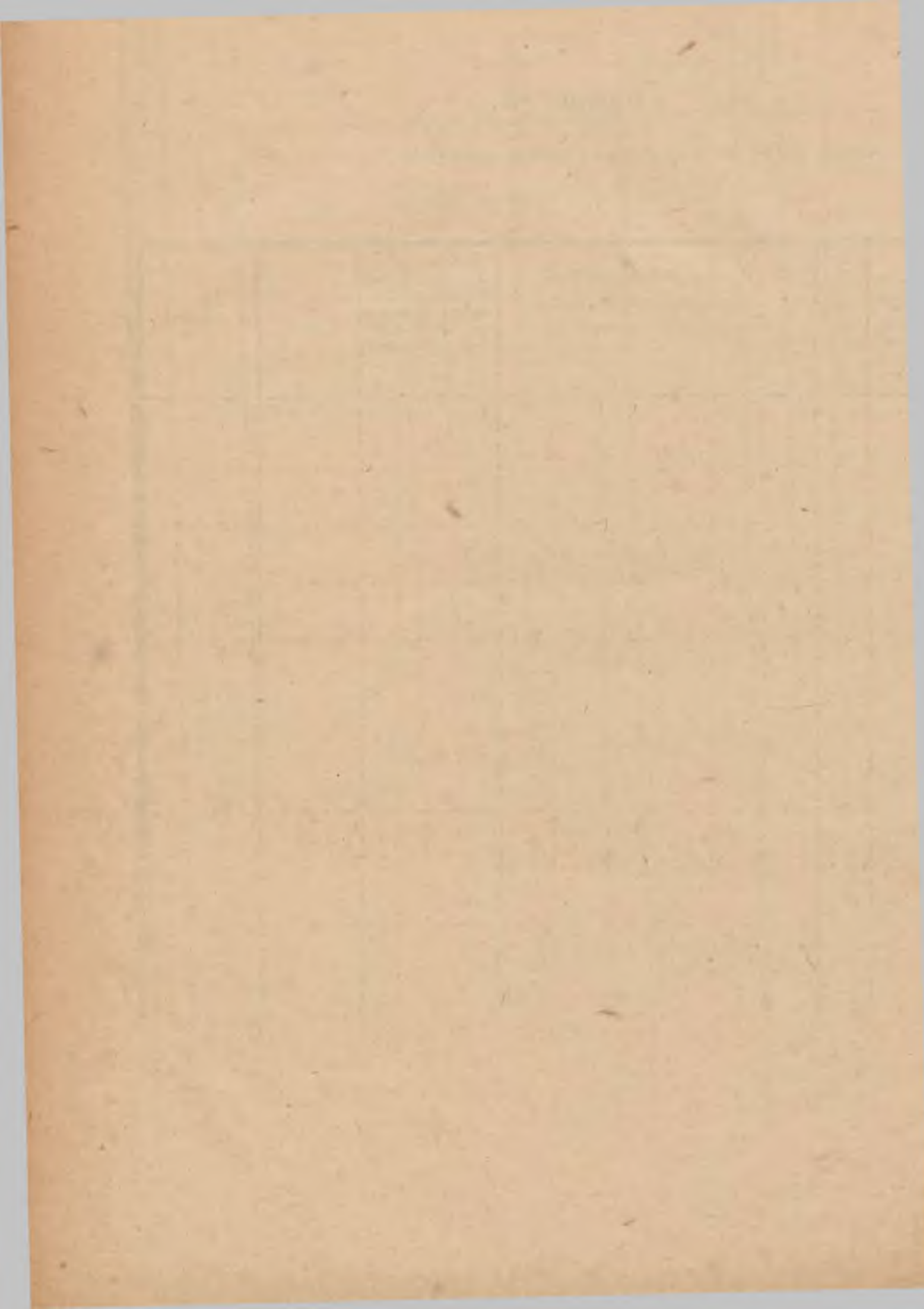
Uwaga: Do tego rejestru należy wpisać każdą dostawę sztucznych środków słodzących w porządku kolejnym, zależnym od czasu nadejścia zamówienia.

Ponadto należy dla każdego pobierającego, który został przydzielony powyższemu kupcowi hurtownemu do poboru, otworzyć osobną kartkę (foliant), w której należy uskutecznić ten sam wpis i która ma pozostać jako załącznik przy tym rejestrze.

Unikaty blankietów z zamówieniami należy po wypełnieniu formularza na załatwienie dołączyć do tego rejestru jako załączniki, natomiast duplikaty odesłać z powrotem razem z dostawionymi materiałami zamawiającemu (kupcowi detalicznemu itd.), po umieszczeniu na nich potwierdzenia co do dostawy i po podpisaniu ich przez kupca hurtownego.

Wszystkie wpisy należy uskutecznić atramentem.

Rejestry sprzedaży należy po zapisaniu ich conajmniej jednak z końcem roku zamknąć i przesłać je wraz z załącznikami do zbadania właściwemu kierownictwu okręgu kontrolnego straży skarbowej; rejestry te zostaną po znalezieniu ich w porządku kupcowi hurtownemu zwrócone i mają być przez niego przechowywane conajmniej przez 5 lat

Załącznik H.

Wzór do § 7. p. w.

Rejestr przeróbki i sprzedaży

(dla przemysłowców, którzy są upoważnieni do wyrobu środków żywności lub ożywek przy użyciu sztucznych środków słodzących, nabytych po cenie sprzedaży monopolowej).

p. (imię i nazwisko)

(oznaczenie przemysłu)

w (miejscowość, ulica, numer domu)

za rok kalendarzowy 19 . . .

■ w ewentualnie l. cz. i data zezwolenia

r ó b k a				S p r z e d a ż *)						
wyrobione z niego towary				Data wydania	odbiorcy		wydanych towarów			
rodzaj	ilość sztuk lub opakowań	ciężar w			imię i nazwisko, zatrudnienie	miejsce zamieszkania	rodzaj	ilość sztuk lub opakowań	ciężar	
		kg	g						kg	g

*) Uwaga: Materiały wydane w dziennej sprzedaży podręcznej należy wpisać z końcem dnia jedynie sumarycznie z wymienieniem rodzaju i ciężaru.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego
Inspektorat skarbowy

Okręg kontrolny straży skarbowej
 Oddział straży skarbowej

Załącznik J.

Wzór do § 10. p. w.

Zgłoszenie Należy wnieść w potrójnem
 wykonaniu.

podpisanego o sztucznych środkach słodzących wszelkiego rodzaju, znajdujących się w jego posiadaniu lub w jego przechowaniu.

Imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania (ulica, Nr. domu) posiadacza lub przechowcy	Nazwa ubikacji, w któ- rej przechowuje się sztuczne środki sło- dzące	Nazwa środka słodzą- cego	Rodzaj opakowania (turki, flaszczyki, pudełka)	Siła słodząca	Postać środka słodzącego (pro- szek, kryształy, tabletki)	Ilość opakowania tego samego rodzaju	Ciężar netto w gramach		U w a g a
							każdego opako- wania	razem	
Urządowe stwier- dzenie przy							Urządowe stwier- dzenie przy	U w a g a	
urzędow- ym be- daru zapasów									
							ilość opakowań zgłoszonej kategorji		

U w a g a: Grubemi kreskami otoczone rubryki są przeznaczane na wpisy urzędowe.

(Data)

Załatwienie.

1. Zgłoszono w c. k. oddziale straży skarbowej
 w dniu
2. (Eventualne uwagi o niezgodności deklaracji co do rodzaju opakowania, siły słodzącej,
 postaci środków słodzących.)
3. Odstawione zapasy sztucznych środków słodzących zostały przesłane w celu wykupna do
 stacyi poborowej c. k. zarządu monopolu środków słodzących we Wiedniu, III., Vordere Zollamtsstrasse.

L. S.

L. S.

(Data)